"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini

- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea-Codreanu -

Anul XI Nr. 142 MAI 2015 *Apare în ULTIMA ZI a lunii* **2,5 lei**

Director fondator: NICADOR ZELEA-CODREANU

Redactor-şef: Nicoleta Codrin

RELAŢII CU PUBLICUL:

Marius Prichici OP 32, CP 157 Bucureşti, tel.: 0746700117, e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

SITE: www.zelea-codreanu.com

CUPRINS:

Editorial Eclipsa

Actualitate Ce-ați pierdut din vedere

Atitudini Frauda donării de organe (II)

Corespondenţă Mărturii despre neînvinşi
Comerțul de subzistență

Presă legionară interbelică (XIX)

Spiritualitate Oastea Domnului (II)

Diverse Manipularea vremii (II)
Ce nu ştiaţi despre vaccinuri
Dezvăluirile unui pădurar

Moştenirea Codreanu (XV)

Concurs, Poşta Redacţiei

Editorial

ECLIPSA

Luna aceasta s-au împlinit **22 de ani de la moartea lui Horia Sima**, în vârstă de 87 de ani. S-a stins din viaţă în Germania, pentru că i s-a oprit stimulatorul cardiac în timp ce-şi număra paşapoartele false.

Cu prilejul comemorării, sub titlul de "Document", **internetul a fost invadat de scrisoarea deschisă a preotului Liviu Brânzaş către dr. Şerban Milcoveanu**. Părintele era indignat de apariţia cărţii dr. Milcoveanu intitulată "Corneliu Zelea-Codreanu altceva decât Horia Sima". Epistola i-a fost publicată post mortem în **1999**, în suplimentul "Gazetei de Vest", sub titlul "Horia Sima, Comandantul". Acum această scrisoare - "document", vezi Doamne! - a fost **scoasă de la naftalină.** Pentru că e numai bună pentru omagierea **comandantului exclus din Mişcare în 1954**: laude deşucheate ignorând realitatea, repetate obsesiv, şi, în acelaşi timp, atacuri perfide la adresa codreniştilor.

Pentru cititorul neavizat s-ar putea să pară o dispută internă a Legiunii, o ceartă în familie, cu normala proiecţie negativă asupra întregului. **Nici gând!** Aşa cum observă mulţi legionari notorii (Dumitrescu-Borşa, Papanace), simismul este crescut pe trunchiul Legiunii, dar este un vâsc, un parazit care numai s-a hrănit din seva Mişcării, deformându-i doctrina. Foarte important: **disidentul**, conform DEX, este o "persoană care are opinii deosebite faţă de colectivitatea, organizaţia etc. din care face parte". **SIMA este cel care s-a abătut de la principiile legionare, nu codreniştii. Deci el şi adepţii lui sunt disidenţii!**

De prin 2005, de când am publicat serialul "Din culisele Legiunii", eu personal n-am mai dedicat nici un articol lui Sima. Speram să n-o mai fac niciodată. Dar, pentru că noi **am rămas "câinii de pază ai Legiunii"**, cum spunea Şeful, trebuie!

PR. BRÂNZAŞ spune că a scris PENTRU GENERAŢIILE CARE VOR VENI, *să ştie că Horia Sima a fost un erou.* Să se fi schimbat aşa radical definiţia eroului în ultimul secol?!

DE ACEEA SCRIEM ŞI NOI. PENTRU ACEIAŞI. Ar fi stupid să ne bălăcim în continuare în minciuni după 20 de ani de la aflarea adevărului.

Bineînţeles că **n-o să vă plictisesc cu abaterile lui Sima** de la linia Mişcării trasată de Căpitan - motiv pentru care a apărut diferenţierea ireductibilă **simism – codrenism.**

Voi răspunde pe scurt "nelămuririlor" simiste. Pentru că aşa e frumos, aşa e bine, aşa e moral: să nu lăşi lucrurile neexplicate. Mai ales că **în iulie vor serba naşterea lui,** în septembrie "marea biruinţă", şi ar fi **penibil să citim aceeaşi scrisoare...**

DE CE ÎL URA LUMEA PE SIMA

"Cred că este de mare importanţă constatarea că de 50 de ani nu s-a aflat nici un duşman învederat al Mişcării Legionare care să spună măcar un singur cuvânt de apreciere la adresa lui Horia Sima. Toţi îl urăsc! De ce?" se întreabă preotul.

Am putea să răspundem cu aceeaşi ironie ieftină pe care o abordează sfinţia sa de la început la sfârşit: nu ne miră deloc că-l urau toţi! Ce cuvânt de apreciere poţi avea pentru el?!

Dar replicăm serios: dacă într-adevăr comuniştii l-ar fi urât pe Sima, îl prindeau şi-l omorau sau îl aduceau în ţară şi-l băgau la închisoare, ca pe comandantul legionar Puiu Traian, răpit din Berlinul de Vest! Dar le convenea Sima...

Oare pentru că *"sub comanda lui Legiunea a fost mereu o primejdie pentru ei şi nici o clipă nu a încetat lupta"*? (aşa susţine pr. Brânzaş).

Marea majoritate a legionarilor din exil îl părăsiseră după ultima lui ispravă (povestea cu copilul din flori făcut cu soţia camaradului care-l adăpostea şi-l hrănea!). Iar legionarii din ţară erau în închisori! Deci cine să luptă "sub comanda lui", cei care-l părăsiseră, sau cei în lanţuri?

"Aţi putea să ne faceţi să înţelegem de ce s-au temut de Horia Sima duşmanii Mişcării – mai ales comuniştii – dacă a fost un om atât de puţin dotat intelectual şi moral? Un om mediocru şi instabil nu reprezintă nici un pericol pentru nimeni".

Exact! De asta l-au şi lăsat comuniştii în pace pe Sima, pentru că era mediocru şi instabil. De unde reiese că s-ar fi temut de el?!

"Ne putem mira cât de proşti erau bolşevicii care obligau pe legionari să părăsească pe Horia Sima. Dacă el era cel ce se străduia - după opinia dvs. – să gareze trenul Legiunii pe o linie moartă, de ce nu-l lăsau bolşevicii să-şi ducă opera până la capăt?"

Opera de distrugere a Mişcării era deja la capăt în anii 50: Sima nu prea mai avea ce face în plus.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII SIMIST (EXEMPLU)

"Noi vă putem dovedi că oastea, bătăliile şi morţii din Legiunea condusă de Horia Sima reprezintă exact istoria eroică a Mişcării Legionare din ultima jumătate de veac".

Serios? Când a condus Sima ceva? La 3 septembrie 1940 NU, la 21 ianuarie 1941 NU, rezistenţa din munţi, NICI atât! Punct.

"Cine a dus Legiunea la un asemenea moment de importanţă istorică?" se întreabă dl. Brânzaş cu referire la participarea legionarilor la guvernare în septembrie 1940.

Căpitanul, evident, că doar nu Sima, peste noapte, hocus-pocus, cum crede pr. Brânzaş (şi toţi simiştii)! Da, reţineţi: "marea biruinţă" de la 6 sept. 1940 (cum o numesc simiştii), se datorează tot Căpitanului, nu lui Sima! Au fost necesari 10 ani de jertfe! Şi au fost consumaţi în doar 4 luni (sub conducerea lui Sima)!

E clar ce înseamnă să fii simist?

"El, Horia Sima, l-a ridicat pe Căpitanul din mormânt şi l-a arătat lumii în chip de victimă nevinovată. Când zic <<scoaterea de sub beton>> nu mă refer la actul material al lucrării, care s-a făcut în prezenţa familiei Căpitanului, ci la actul politic care a făcut posibil acest lucru".

"Actul politic" al lui Sima? A organizat la Braşov şi Constanţa detronarea regelui de la Bucureşti, cu petarde şi pistoale vechi, iar el stătea pe graniţă deghizat şi pregătit să fugă! Tentativa a eşuat şi noroc cu gen. Coroamă care a refuzat să tragă în manifestanţii din faţa Palatului Regal! Meritul pentru "actul politic" de la 6 sept. 1940 îi revine deci lui Coroamă.

UNDE A FOST MIŞCAREA CODRENISTĂ

"Ziua de naştere a lui Horia Sima era sărbătorită la Aiud, alături de celelalte momente legionare (...) Unde era atunci Mişcarea Legionară "codreniştă", cine o comanda, care era numărul celor care o alcătuiau si care sunt faptele ei de rezonantă istorică?

Degeaba vă osteniţi să scoateţi din neant o entitate care n-a existat în realitate niciodată aşa cum încearcă unii să o impună".

Unde era Mişcarea Legionară "codreniştă" în vremea comunismului? O parte în închisori, iar alta, mult mai mică, în exil.

Cine ce să comande în închisoare?! Iar în exil codreniştii au fost conduşi de triumviratul Gârneaţă – Papanace – Iasinschi. (Şi au făcut, în principal, acelaşi lucru ca şi simiştii, mai puţin intrigile: şi-au scris memoriile, au publicat articole şi au reeditat cărţile legionare clasice.)

Altă parte murise pe front, iar partea cea mai importantă fusese lichidată în septembrie 1939.

"... părintele Dumitrescu-Borşa a dat un examen hotărâtor (n. n.: la Aiud), care a arătat în mod clar şi definitiv, că nu era el cel chemat şi demn de a fi urmaşul Căpitanului. Păcat de eroismul său din Spania!"

Tocmai că nimeni nu s-a considerat demn de a fi urmaşul Căpitanului, nici măcar comandanţii Bunei Vestiri (printre care şi pr. Dumitrescu-Borşa), în vreme ce Sima, da!

O comparaţie între cei doi ar fi posibilă doar în condiţii identice: să-l fi văzut pe Sima 16 ani în închisoarea comunistă! Apropos: el – în calitate de şef suprem, nota bene - cu eroismul din ce perioadă se poate lăuda? Cu eroismul altora, al celor din munţi?!

APOTEOZĂ: MARTIRII TEMNIŢELOR ŞI ADULTERUL SIMA

"Acei tineri superbi, dintre care o parte şi-au găsit sfârşitul în temniţele comuniste, rămânând până la moarte sub ascultarea lui Horia Sima, ridică glasul din adâncul mormintelor fără cruce şi strigă tuturor detractorilor".

Puteau să ia atitudine, când erau închişi? Ce-ar fi trebuit să facă, declaraţii de presă?

"Virgil Maxim a înţeles, ca puţini dintre legionari, că Horia Sima a reprezentat cel mai fidel spiritul legionar pe linia Căpitanului. Dacă un om cu o atât de profundă viziune şi trăire religioasă a avut această credinţă, nu ştiu cine s-ar putea găsi să-l contrazică cu argumente valabile".

Virgil Maxim nu citise memoriile lui Sima, pentru că nu apăruseră încă!

De exemplu, simiştii o ţineau sus şi tare că şeful lor nu fugise din ţară în portbagajul unei maşini, că era o calomnie ordinară. Până când au apărut memoriile lui Sima şi în ţară (1995). Atunci au înţepenit: deci nu era calomnie!

Şi-au revenit însă repede. Păstrează tăcere de mormânt asupra subiectului şi au reluat cu frenezie mai mult decât suspectă partitura eroului. *Acum e şi mai clar ce înseamnă să fii simist?*

Sfântul închisorilor, Valeriu Gafencu, pus alături de adulterul Sima? Ce porcărie!

E clar ce înseamnă să fii simist!!

ECLIPSA

De mai bine de jumătate de secol Legiunea trece printr-o serioasă şi nemeritată ECLIPSĂ. Dr. Al. Ronett (frate de Cruce din vremea Căpitanului, devenit unul dintre apropiaţii lui Sima şi trezit astfel la realitate), concluzionează în cartea *"O pacoste sau un destin vitreg?"* că ECLIPSA LEGIUNII se datorează nu atât mulţilor duşmani, cât *pacostei* purtând numele "Sima".

În schimb, unii îl urmează: "Noi l-am iubit şi l-am urmat pentru că ne-am regăsit în el: în scrisul lui, în faptele lui...".

Noi nu! *Asta e diferenţa simism – codrenism.*

Nicoleta Codrin

NOTE REDACŢIONALE:

1. Pr. Liviu Brânzaş, născut în 1930, era adolescent la terminarea războiului. A fost **arestat în 1951 pentru activitate anticomunistă** şi condamnat la 25 de ani de muncă silnică, fiind eliberat 13 ani mai târziu,

Dr. Şerban Milcoveanu, născut cu 19 ani mai devreme, în 1911, **a cunoscut Mişcarea, personalităţile ei şi pe Căpitan în 1935,** prin intermediul vărului său, prinţul diplomat şi comandant legionar Alecu Cantacuzino. Dr. Milcoveanu a fost **şeful studenţimii române pe ţară în perioada 1937-1940**, supravieţuitor al masacrului elitei legionare din noaptea de 21/22 sept. 1940 (a fost **închis cu Căpitanul la Râmnicu Sărat**. Imediat după 1990, în calitate de martor al epocii, a scris **numeroase cărţi evidenţiind diferenţa între Fondatorul Legiunii şi epigonul lui, fapt ce i-a atras ura nemărginită a adepţilor lui Sima.**

2. Cei care au uitat sau care nu cunosc **abaterile lui Sima** de la principiile legionare au la dispoziţie **numerele vechi ale ziarului (2005 – 2006) şi site-ul www.zelea-codreanu.com, la rubrica Doctrină** (subcapitolele *Abateri de la doctrină* şi *Întrebări şi răspunsuri*).

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE

"Dacă nu vrei să-ți pierzi slujba, nu te mai juca cu drujba!"

Mii de persoane au fost prezente la protestele din luna mai împotriva defrișării României, în aproape 40 de localități din țară și din diaspora.

PROTESTE de proporții sunt anunțate la începutul fiecărei luni, unul dintre acestea având loc de Ziua Mediului, 5 IUNIE.

Ca de obicei, televiziunile au minimalizat amploarea manifestațiilor, iar ziarele nu au scris nimic. Cine are probleme cu estimarea numărului de participanți, are la dispoziție înregistrările video de pe internet. ***"Vă rugăm să ne scuzați, eram mai mulți decât ați învățat să numărați!"...***

La **BUCUREȘTI** cca **3.000 de persoane** s-au adunat în Piața Charles de Gaulle pentru a protesta împotriva despăduririlor abuzive.

Oamenii au venit cu pancarte cu mesaje interesante: *"Nu corporația face legislația", "Așteptăm la DNA fabrica de cherestea", "Toate partidele ne taie pădurile", "Codru-i frate cu poporul, nu cu drujba și toporul", "Mafia defrișează, Iohannis protejează", "Un copac de mai tăiați, o să ajungeți spânzurați"!*

Bucureștenii au spus că acesta este de abia începutul. **Klaus Iohannis** fost a criticat la portavoce pentru decizia de a introduce în CSAT subiectul

defrișărilor, un gest pentru a închide gura străzii, și **i-au făcut o dedicație: *"Dacă nu vrei să-ți pierzi slujba, nu te mai juca cu drujba"!***

"Parlamentul vinovat, pentru codrul defrișat", au strigat, totodată, oamenii și au cerut o lege prin care minimum 33% din teritoriul României să fie împădurit și să se interzică defrișarea și furtul de lemne:

"Avem 31% munte din care doar 51,9% este acoperit de pădure, 36% deal cu pădure în proporție de 37,2% și câmpie 33% cu 10,9% pădure. Noi, toți cetățenii României, trebuie să restabilim echilibrul natural".

Manifestația a fost **apolitică:** *"Așa cum ne-am mobilizat pentru Roșia Montană și împotriva exploatării gazelor de șist, așa ne mobilizăm și pentru pădun"*.

De asemenea, la BERLIN, BRUXELLES, COPENHAGA, LONDRA, MADRID, PARIS, KOSOVO, VIENA, MONTREAL și TORONTO românii au organizat manifestații contra despăduririi României.

Mai multe ambasade ale Austriei au primit scrisori despre practicile companiei Schweighofer. Au fost trimise scrisori și clienților firmei austriece.

La **GALAȚI** s-a scandat: *"Schweighofer, vrei pădurile, venim cu topoarele"*. (Schweighofer este una dintre firmele care ne distrug și ne fură codrii).

La **SF. GHEORGHE protestul** a fost formulat în **trei limbi** pentru a opri defrișările și fabrica Schweighofer de la Reci care funcționează fără autorizații. În plin scandal internațional legat de practicile frauduloase, compania Schweighofer a deschis noua fabrică de cherestea de la Reci! Organizațiile de mediu reclamă lipsa mai multor autorizații.

La **TIMIȘOARA**, organizatorul protestului, Bogdan Bocșa (40 ani), inginer IT, a lansat apelul pentru ieșirea în stradă pe Facebook. A fost protestatarul cu nr. 1 din Piața Operei și avea cu el o sacoșă plină cu pancarte.

L-au acostat jandarmii, amenințându-l cu un proces și somându-l să spargă adunarea care protesta pașnic, fără să scandeze nimic, ci doar afișându-și în liniște pancartele pe care erau scrise nemulțumirile lor.

"Mi-au arătat legile și mi-au zis că, fiind adunare publică, trebuia să declarăm în prealabil la Primărie. Eu am răspuns că de fapt este manifestare cultural-artistică și că nu trebuie declarată. Le-am zis să-mi demonstreze că adunarea publică nu e manifestare artistică.

*Mi-au zis că ne dau jumătate de oră ca să abandonăm încercarea de protest. Le-am zis că o să vorbesc cu oamenii și o să decidem toți. Cu toții am hotărât să mergem să ne plimbăm prin oraș. **Nu am scandat nimic, doar ne-am afișat pancartele***".

Ar fi putut să stea comod acasă în fața televizorului sau a calculatorului. A preferat să ia atitudine.

La **CLUJ** încă de la prima strigare peste **5.000** de clujeni au ieșit în stradă pentru păduri, întăriți cu maramureșenii din Borșa și moții din Câmpeni, Mărișel, Muguri-Răcătău. Moții au protestat dimineața în centrul CÂMPENIULUI, apoi au plecat la Cluj și au participat și la protestul de aici.

La **BRAȘOV** peste **700** de persoane (conform declarației oficiale a Jandarmeriei) au participat la protestul împotriva despăduririlor abuzive. Dacă la ora 16.00, la locul din fața Prefecturii se adunaseră aprox. 150-200 de oameni, până la final numărul acestora a crescut progresiv, ajungând la 700.

*"Veniți cu toții și strigați tare că România nu e de vânzare", "Secetă și inundații, dacă ne tăiați copacii", "**Copacii tăiați, țepe pentru deputați**!", "Avem o bucurie, hoții în pușcărie!"* (Brașovul are un număr record de parlamentari și alți politicieni cu probleme penale – n. r.), sunt câteva dintre scandările care s-au auzit pe parcursul marșului pe traseul din Centrul Vechi. De asemenea, s-a strigat împotriva companiei Kronospan de la Sebeș (producător de formaldehidă), care are o fabrică și la Brașov.

Protestul de la Brașov s-a desfășurat în mod pașnic, fără nici un incident. Oameni de toate vârstele, de la copii la bunici, pancarte cu mesaje pentru guvernanți, scandări cu rime ingenioase, trubaduri cu chitare și tobe, doamne în costume populare și bicicliști. Iar la final, o **amendă-record, de 5.000 de lei! Pentru că ar fi mărșăluit în afara traseului!! Amenda va fi însă contestată,** după cum au spus organizatorii protestului. Dl. Tiberiu Duluman, cel care a depus notificarea la Primărie, a semnalat faptul că membrii Comisiei de Circulație au modificat fără aprobarea sa acest traseu (fapt împotriva legii) și consideră că excluderea zonei Republicii – Piața Sfatului (ambele pietonale și cele mai intens circulate din Centrul Vechi), nu se justifică.

Poliția ne amendează, jandarmii ne amendează, ANAF-ul ne amendează, Bănicioiu vrea și el să ne amendeze...mai sunt și alții... România chiar funcționează cu amenzi și cu taxe letale? Toate aceste scârbe nu-și dau seama că nu noi trăim din banii lor, ci invers?!... Sperăm să sosească ziua în care se vor ascunde precum milițienii în '90...

***

Activistul brașovean **Erwin Albu**, plecat la sfârșitul lui aprilie într-o **călătorie pe bicicletă** prin Europa, spre orașele ce găzduiesc principalele instituții europene, a purtat **mesajele împotriva despăduririlor** abuzive din România printre europenii din toate colțurile continentului **și pe la sediile de instituții ale UE.**

În ciuda primirii bune de care a avut parte, Erwin a povestit însă că la **Curtea Europeană de Justiție** nu a putut ajunge. *"La această instituție nu ai voie să intri cu un tricou cu mesaj de salvare a pădurilor. În schimb, poți intra liniștit cu tricouri care promovează Coca Cola, Mc Donald's sau Monsanto și alte obiceiuri nesănătoase.* Purtam un tricou cu următorul mesaj pentru salvarea pădurilor României la Luxemburg. *<<Save the Romanian forests! E.U., where are you? European Corporations cut trees and plant corruption in Romania>>"*.

Pe data de 9 mai, când românii protestau la București, Focșani, Iași, Sibiu, Timișoara, Brașov, Galați, Sf. Gheorghe etc., Erwin Albu a ajuns la **sediul de la Strasbourg al Parlamentului European.** I-a pus în mare încurcătură pe agenții de pază care nu au știut dacă era sau nu cazul să îi permită intrarea. În cele din urmă **i-au arătat ieșirea,** deși gestul înseamnă nici mai mult nici mai puțin decât **îngrădirea dreptului la liberă exprimare, și deși *era Ziua Porților Deschise*!**

Sursa: www.romaniacurata.ro

***

Vin americanii

Prin anii 50 românii ar fi făcut stop cardiac de

bucurie la auzul acestor cuvinte. Ar fi murit în masă de inimă!

I-au așteptat jumătate de secol. Ascultau înfrigurați posturile occidentale de radio să vadă CÂND vin americanii. Nu dacă, asta era o certitudine în mintea multora, nu se știe de ce: nu ei ne dăduseră pe mâna rușilor?!

(continuare în pag. 13)

Redacția

FRAUDA DONĂRII DE ORGANE (II)

continuare din numărul trecut

În "moarte cerebrală". Dar "cât de mort"?

Când este vorba de moartea unui om ar trebui mai întâi să răspundem la întrebarea *"ce este omul"*? Fiindcă deja de aici începe controversa.

Printre suporterii ipotezei morții cerebrale se află mulți susținători ai unei imagini biologic-materialiste despre om, care reduce existența umană la fenomenele măsurabile "științific" și "explică" gândirea sau conștiința umană cu ajutorul proceselor biochimice, respectiv electrice, la nivelul creierului. Dar oare așa să stea lucrurile în realitate?

Definiția "morții cerebrale" este foarte controversată între neurologi: oare "linia zero" în EEG dovedește cu adevărat încheierea oricărei activități electrice în creierul mare? Atunci de ce mai poate fi dovedit un rest de activitate când se face un EEG nazofaringian (se introduce un electrod prin nas până în apropiere de membrana creierului unde este situat simțul mirosului - Riechhirn)? Și ce semnifică faptul că și creierul unui "mort cerebral" poate continua să producă hormoni?

Apropos de ceea ce ne definește mai mult ca oameni, vă invităm să vă gândiți la următorul lucru: când încetează activitatea creierului, inima poate continua să bată. Când încetează activitatea inimii, în mai puțin de câteva minute încetează și orice activitate a creierului!

Asociația germană "Initiative KAO" ("Informare critică despre donarea de organe") a formulat următoarele idei cu privire la **procedura dubioasă a declarării morții cerebrale:**

- Pierderea completă a funcțiilor cerebrale = "moartea cerebrală" - nu se poate constata cu certitudine.
- Viața și moartea nu pot coexista într-un om. Poate un om să fie "mort" și în același timp să aibă organe vitale de donat??
- "Moartea cerebrală" este o definiție strict legală și fără baze științifice, creată doar pentru a putea extrage oamenilor organe vitale fără pedeapsa legii.
- Oamenii aflați în "moarte cerebrală" trebuie hrăniți, îngrijiți, supravegheați și testați pentru compatibilitatea cu primitorii de organe. La nevoie sunt resuscitați. De asemenea, primesc intravenos medicamente pentru îmbunătățirea circulației și a activității inimii, precum și antibiotice sau heparină (care poate duce la hemoragii cerebrale!). Deci "cât de morți" sunt?
- Oamenii definiți ca fiind în "moarte cerebrală" **sunt calzi**, iar **digestia, metabolismul și respirația celulară funcționează.** De obicei sunt subfebrili, dar ocazional pot dezvolta și febră. Tensiunea nu este constantă, ci crește la diverse șocuri. Mai ales în timpul prelevării organelor.
- La oamenii aflați în "moarte cerebrală" **au loc în continuare diviziunea celulară și chiar vindecarea rănilor.** Sistemul renal este intact, se filtrează în continuare sângele, iar urina se elimină. **Sunt produși în continuare hormoni, chiar și cei "fabricați" în creier,** a căror prezență poate fi dovedită în fluxul sanguin.
- Cei aflați în moarte cerebrală pot reacționa la stimuli externi. De asemenea, apar mișcări ale membrelor superioare și inferioare.
- **Cel mai impresionant este faptul că femeile aflate în "moarte cerebrală" în unele cazuri pot aduce pe lume un copil sănătos.** Cea mai lungă perioadă de sarcină cunoscută până acum a unei femei aflate în moarte cerebrală a durat 107 zile; ea a dat naștere prin cezariană unui băiețel, care ulterior s-a dezvoltat normal.
- Donatorul este **legat de mâini și de picioare**, pentru a se evita mișcările; **la un mort nu este nevoie de asemenea măsuri!!**
- Donatorul este **dezinfectat** și acoperit cu pansamente sterile; **la un mort nu este nevoie de asemenea măsuri!!**
- Donatorului i se administrează medicamente relaxante și adesea cu efect anesteziant; **la un mort nu este nevoie de asemenea măsuri!!**

Mulți anestezişti renunță însă, la sfatul anumitor organizații medicale, la utilizarea analgezicelor. Problema Asociației Medicilor este că aplicarea procedurilor de anestezie confirmă faptul că la persoanele aflate în "moarte cerebrală" este vorba de fapt de oameni încă vii, capabili să simtă durerea în timpul prelevării organelor.

Notă: Despre anestezierea morților cerebrali:

În contextul donării de organe s-a întâmplat tot mai des să se observe așa-zisele "reflexe spinale", adică mișcări spontane ale morților cerebrali, care evident deranjează procedura de recoltare a organelor acelor persoane. Așa s-a început cu anestezierea "morților" sau cu administrarea unor medicamente care să ducă la relaxarea completă a mușchilor!

Întrucât un pacient nu are voie să mai aibă nici o urmă de medicament în sânge, DSO (Asociația Germană pentru transplantare) recomandă "pentru evitarea reacțiilor autonome administrarea de substanțe relaxante (de ex. Pancuronium 0,15-0,20mg/kg/greutate corporală), iar creșterea indusă vegetativ a tensiunii și a frecvenței cardiace poate fi evitată prin administrarea, de ex., de Fentanyl 0,1-0,3mg/kg/greutate corporală".

Ce este "creșterea indusă a tensiunii" și ce este Fentanyl-ul?

O creștere indusă vegetativ a tensiunii apare când "ne sare inima în gât", când începem brusc să transpirăm, când tragem o spaimă soră cu moartea. Atunci se vede reacția sistemului nervos vegetativ. Creșterea tensiunii vine de la producția accelerată de adrenalină. Adrenalina apare în situații de frică, durere sau stres îngrozitor.

Fentanyl-ul nu este un simplu medicament, este un opiat și un anestezic de vreo 120 de ori mai puternic decât opiumul!!

Aici este momentul în care trebuie să ne întrebăm de ce oare se consideră că "mortul" ar putea trece prin asemenea stări de frică, durere sau stres îngrozitor încât să aibă nevoie de asemenea anestezice??

Vă lăsăm să judecați singuri!!

- În timpul prelevării de organe medicii anestezişti sunt obligați să mențină funcțiile vitale ale donatorului până când ultimul organ a fost înlăturat. Dacă e nevoie, administrează medicamente, lichide, chiar sânge proaspăt sau plasmă pentru a asigura echilibrul metabolic al donatorului. Pacienții aflați în "moarte cerebrală" rămân conectați la aparatele de ventilație și la monitoare până la inducerea stopului cardiac.
- La o prelevare multiviscerală - care durează mai multe ore - "donatorul" branșat la aparatul de ventilație este "prelucrat" de diverse echipe coordonatoare de transplant, alcătuite din până la 20 de medici.

Aspecte dubioase și/sau ilegale

"Când informăm societatea despre prelevarea de organe, nu mai obținem organe". **(prof. Pichlmair)**

Oamenii primesc informații distorsionate, cu toate că Ministerul Sănătății și alte organisme competente sunt responsabile cu elucidarea "actului de transplantare". Suntem practic dezinformați atunci când semnăm: "Sunt de acord cu înscrierea mea ca donator voluntar postmortem..." din moment ce organele sunt extrase dintr-un corp cu metabolism activ, deci viu!!

Drepturile individuale și de confidențialitate a datelor pacienților sunt anulate: medicii sunt obligați să anunțe la cel mai apropiat centru de transplantare orice potențial donator de organe. Această informare se face fără înștiințarea și acordul aparținătorilor.

De exemplu în 2012 au fost raportați în Germania de către secțiile de urgență 2594 de potențiali morți cerebrali, la care au fost chemați coordonatorii de transplant ("agenții autorizați" sau "contabilii morții cerebrale"), iar "moartea cerebrală" a putut fi diagnosticată doar la 1584 dintre aceștia (61%), dintre care 1046 au fost transformați în donatori de organe (66% din cei cu eticheta de "moarte cerebrală" și 40% din numărul total).

Se cunosc deja mii și mii de cazuri când oameni diagnosticați cu moarte cerebrală și-au revenit după ce au fost îngrijiți corespunzător și trăiesc în continuare, bine sănătoși. Deci cum poate o metodă de diagnosticare să fie "sigură" când "morții cerebrali" se trezesc??

Zach Dunlop, de exemplu, este un tânăr care a avut norocul să aibă un văr asistent medical de terapie intensivă, care nu s-a mulțumit cu diagnosticul de "moarte cerebrală" primit de la medicii care deja se pregăteau să recolteze organele, ci și-a scos briceagul și l-a zgâriat pe talpă pe Zach, astfel obținând o reacție care i-a dovedit că acesta era încă în viață!! Zach și-a revenit și trăiește și acum bine mersi. Iar la interviu a povestit cum îi auzise pe medici diagnosticându-l cu moartea cerebrală!!

Tot mai multe spitale au coordonatori de transplant proprii.

Potențialii donatori sunt tipizați deja înainte de constatarea morții cerebrale. Ei primesc uneori preventiv și antibiotice, în interesul primitorilor de organe.

Din 100 de pacienți susceptibili de a deveni donatori, 94 nu dețin card de donator și nu și-au dat personal niciodată consimțământul pentru a li se recolta organele.

Activitatea echipelor mobile de diagnosticare a morții cerebrale, care sunt trimise de centrele de transplant în "clinicile donatoare" **încalcă legea transplantului.** Această lege stabilește că moartea cerebrală ireversibilă trebuie confirmată de doi anestezişti reanimatori cu experiență în terapie intensivă, sau de un anestezist reanimator și un neurolog sau un neurochirurg. **Independența însă nu este garantată atunci când cel care pune diagnosticul vine de la centrul de transplant.** Legea stabilește clar separarea strictă între confirmarea morții cerebrale și prelevarea de organe.

Anesteziștii reanimatori sunt obligați să confirme moartea cerebrală – în scopul prelevării de organe – de două ori la interval de 12 ore. Durata de așteptare se poate reduce însă la zero prin analize suplimentare cu diverse aparate.